

7. Grozījumi tiesību aktos

Likums “Grozījumi Tūrisma likumā”

Likums “Grozījumi Tūrisma likumā” paredz:

1) jauna drošības garantijas modeļa ieviešanu Latvijā, nosakot, ka nodrošinājums par tūrisma pakalpojuma sniedzēja saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi likviditātes problēmu gadījumā ir kombinēts drošības garantijas modelis, kas nodrošina klienta iemaksātās naudas atmaksāšanu, ceļotāju repatriāciju un neparedzētu tūrisma pakalpojumu sniedzēju risku novēršanu, ja tūrisma pakalpojuma sniedzēja likviditātes problēmu dēļ netiek pilnībā vai daļēji sniegti tūrisma pakalpojumi. Tūrisma operatora un tūrisma pakalpojuma sniedzēja, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, nodrošinājums ir apdrošinātāja izsniegta apdrošināšanas polise vai kredītiestādes izsniegta garantija. Ceļotāju repatriācijas nodrošināšanai nepieciešamos izdevumus un ceļotāju izdevumus, ko neaptver nodrošinājums, Ministru kabineta noteiktajos gadījumos sedz no valsts budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem.

Papildus likums paredz, ka kompleksos tūrisma pakalpojumus organizēt un sniegt drīkst tūrisma operators, bet piedāvāt pārdošanā drīkst tūrisma operators un tūrisma aģents, ja normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā tūrisma aģents un tūrisma operators ir saņēmis speciālu atļauju (licenci), kas tiek izsniegta uz nenoteiktu laiku un par kuras izsniegšanu tūrisma operators un tūrisma aģents maksā valsts nodevu;

2) obligātu speciālās atļaujas (licences) ieviešanu komplekso pakalpojumu sniedzējiem un pārdevējiem, lai nodrošinātu efektīvu nozares uzraudzību un kontroli, kā arī mazinātu ēnu ekonomiku valstī, minētās licences izsniegs Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC);

3) pakāpenisku Tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzes nodošanu PTAC uzraudzībā, tādējādi nodrošinot efektīvāku nozares uzraudzību, kas mazinās krāpniecisku gadījumu un negodīgas komercdarbības riskus, kā arī veicinās ēnu ekonomikas izskaušanu nozarē;

4) kontroles un uzraudzības mehānisma pilnveidošanu, paredzot jaunu funkciju noteikšanu PTAC.

Likums “Grozījumi likumā par Sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”

Likums “Grozījumi likumā par Sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” paredz:

1) uzkrājuma veidošanu no valsts nodevas ieņēmumiem. Ja attiecīgajā kalendārajā gadā valsts nodeva pārsniegs Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas (turpmāk – Regulators) darbības nodrošināšanai nepieciešamās izmaksas attiecīgajā kalendāra gadā, paredzēts, ka tā tiks uzkrāta un izmantota nākamajos periodos. Vienlaikus likumā tiek ierobežots uzkrājumu maksimālais apmērs, t.i., nosakot to 25% apmērā no aizpagājušā saimnieciskā gada faktiskā nodevas ieņēmumu apmēra;

2) ieviests minimālo (fiksēto) valsts nodevas apmēru 200 *euro* apmērā, lai sakārtotu to komersantu uzskaiti un uzraudzību, kuri savulaik reģistrējušies kā sabiedrisko pakalpojumu

sniedzēji, bet regulējamo pakalpojumu sniegšanu nav uzsākuši. Šādu reģistrētu, bet sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu neuzsākušu komersantu uzraudzības (uzskaite, atskaišu iesniegšanas kontrole, atskaišu apkopošana) izmaksas šobrīd netiek segtas ar šo komersantu nodevas maksājumiem.

Valsts nodevas likmes konkrēta apmēra noteikšana likumā nodrošinās arī OECD ieteikuma ieviešanu, lai novērstu iespējamus interešu konflikta riskus dēļ tā, ka valsts nodevu nosaka Ministru kabinets, kura rīcībā līdz ar to ir instruments ietekmes īstenošanai pār Regulatoru;

3) pilnveidot Regulatora darbības uzraudzību. Lai uzlabotu Regulatora darba pārskatāmību, tiek paredzēts, ka Regulators ikgadēji atskaitās Saeimai par budžeta izpildi un Regulatora darbību. Tādējādi Regulators varētu savlaicīgi un pārskatāmi iepazīstināt Saeimu ar savas darbības aktualitātēm un iespējamām problēmām. Periodiski Regulators varētu veikt arī papildu neatkarīgu savas darbības vērtējumu.

Savukārt Regulatora budžeta izpildes uzraudzības stiprināšanai paredzēts likumā noteikt pienākumu Regulatoram ne tikai iesniegt Saeimai rakstveida pārskatu par savu darbību iepriekšējā gadā un zvērināta revidenta pārbaudītu pilnu finanšu pārskatu, bet arī atskaitīties Saeimai par apstiprinātā budžeta izpildi.

Likums “Grozījumi likumā “Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā””

Likums paredz, ka atbalstu mājokļu atbalsta programmas ietvaros papildus šobrīd noteiktajam kritērijam var saņemt arī persona, kura ieguvusi vidējo profesionālo vai augstāko izglītību un kura nepārsniedz 35 gadu vecumu.

Vienlaikus likums paredz programmas nosacījumus attiecināt ne tikai uz ģimenēm, kurās ir vismaz viens nepilngadīgs bērns, bet gan uz personām, ar kurām kopā dzīvo un kuru apgādībā ir vismaz viens bērns, ietverot nosacījumu, ka bērns ir persona, kas nav sasniegusi 24 gadu vecumu.

Likums “Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā”

Likums paredz ar 2018.gada 1.janvāri līdz 2020.gada 31.decembrim ieviest otru pievienotās vērtības nodokļa (PVN) samazināto likmi 5 procentu apmērā (papildus PVN samazinātai likmei 12 procentu apmērā), nosakot to tādām pārtikas produktu piegādēm, kas ir svaigi augļi ogas un dārzeņi, tostarp mazgāti, mizoti, lobīti, griezti, un fasēti, bet nav termiski apstrādāti vai kā citādi apstrādāti, piemēram, saldēti, sālīti, kaltēti, un kuri ir minēti Pievienotās vērtības nodokļa likuma pielikumā.

Likums “Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli””

Likums “Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”” paredz:

1) īpašu nodokļa maksāšanas kārtību ienākumam no ieguldījuma konta. Izmantojot ieguldījumu kontu, gūtajam ienākumam paredzēts piemērot vienkāršotu iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanas kārtību - par ienākuma gūšanas dienu uzskata dienu, kad no

ieguldījumu konta izmaksātā naudas summa pārsniedz ieguldījumu kontā iemaksāto naudas summu;

2) ka gadījumos, ja maksātājs gūst algota darba ienākumus, kas nav mazāki par valstī noteikto minimālo mēnešalgu, bet vienlaikus viņam ar darba devēju noslēgts līgums par autoratlīdzības izmaksu, primāri vērtē noslēgto līgumu nosacījumus, bet likuma pašreiz spēkā esošajā pretizvairīšanās normā ietvertās pazīmes kalpo tikai kā papildu kritērijs darījuma ekonomiskās būtības vērtēšanai;

3) novērst nepieciešamību laimestu guvējiem iesniegt taksācijas gada deklarāciju, kā arī atvieglot Valsts ieņēmumu dienesta administrēšanas darbu, līdz ar to, likumā atrunājot iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmju piemērošanu taksācijas gada laikā, attiecīgi nodokļi – atkarībā no laimesta apmēra – ieturot laimesta izmaksas vietā saskaņā ar 23% likmi (no laimesta daļas, kas pārsniedz 3 000 *euro*, bet nepārsniedz 55 000 *euro*) vai 31,4% likmi (no laimesta daļas, kas pārsniedz 55 000 *euro*);

4) progresīvo nodokļa likmi (20% un 23%) taksācijas gada laikā piemērot ne tikai algota darba ienākumiem ienākuma izmaksas vietā, kur iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, bet arī tādiem ienākuma veidiem kā pensijām un Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izmaksājamiem pārejošas darba nespējas pabalstiem. No pārējiem ienākuma veidiem taksācijas gada laikā ienākuma izmaksātājs nodokli ietur saskaņā ar 23% nodokļa likmi arī tad, ja ienākuma izmaksas vietā ir iesniegta algas nodokļa grāmatiņa. (Izņēmums ir ienākums no autoratlīdzības, no kurām ienākuma izmaksātājs ietur nodokli saskaņā ar 20% likmi neatkarīgi no tā, vai ienākuma izmaksas vietā ir vai nav iesniegta algas nodokļa grāmatiņa);

5) nerezidenta ienākumam no mākslinieku, sportistu vai treneru profesionālās darbības Latvijas Republikā neatkarīgi no tā, vai šo ienākumu saņem pats mākslinieks, sportists vai treneris, vai cita juridiskā vai fiziskā persona un ienākumam no autoratlīdzības (honorāra) par zinātnes, literatūras un mākslas darbu, atklājumu, izgudrojumu un rūpniecisko paraugu darbu radīšanu piemērot vienotu 23% likmi;

6) progresīvā iedzīvotāju ienākuma nodokļa piemērošanai noteikt pirmo progresijas sliekšni - 20 004 *euro* gadā. Tas saistīts ar algas nodokļa pirmo progresijas sliekšni (1 667 *euro* * 12 = 20 004 *euro*), lai maksātājam nerastos nepieciešamība iesniegt gada ienākumu deklarāciju un piemaksāt nodokli tikai taksācijas gada laikā veiktās ienākumu noapaļošanas dēļ;

7) ka personām ar invaliditāti (kā arī politiski represētajām personām un nacionālās pretošanās kustības dalībniekiem), ja tās nav iesniegušas algas nodokļa grāmatiņu citam ienākuma izmaksātājam, likumā noteiktos papildu atvieglojumus, kā arī atvieglojumus par apgādībā esošām personām (ja tādas ierakstītas algas nodokļa grāmatiņā), piemēro pensijas izmaksātājs.

Likums “Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām””

Likums „Grozījumi likumā „Par nodokļiem un nodevām”” paredz:

1) ieviest “vienoto nodokļu kontu”, kas ļaus pilnveidot valsts budžeta maksājumu administrēšanu un samazināt administratīvo slogu nodokļu maksātājiem, jo izstrādātais regulējums ļaus samazināt valsts budžetā veicamo maksājumu skaits (t.i., paredzēs iespēju, ka vairākus nodokļu maksājumus var veikt vienā maksājumā), izmaksas un maksājumu sagatavošanas laiku, kā arī tiks samazināts kļūdaini veikto nodokļu maksājumu skaits;

2) noteikt, ka Vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datu bāzes (turpmāk – VEDLUDB) izveidošana un uzturēšana var tikt deleģēta privātpersonai, noslēdzot deleģēšanas līgumu atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajai kārtībai. Vienlaikus Likums

paredz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt par VEDLUDB izveidi un uzturēšanu atbildīgo iestādi, maksas par VEDLUDB izmantošanu apmēru, tās noteikšanas un maksāšanas kārtību, atbrīvojumus un saņemto līdzekļu izmantošanas kārtību, kā arī VEDLUDB turētāja pienākumus, tiesības un atbildību.

Likums “Grozījumi Azartspēļu un izložu likumā”

Likums ”Grozījumi Azartspēļu un izložu likumā” paredz ieviest jaunu tiesību subjektu “azartspēļu pakalpojumu sniedzējs”, kuram attiecīgi būs jāmaksā valsts nodeva par azartspēļu pakalpojumu sniegšanas licenci. Likums paredz azartspēļu pakalpojumu sniegšanas licenci izsniegt uz nenoteiktu laiku ar pienākumu katru gadu to pārreģistrēt Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijā, tādējādi nodrošinot azartspēļu pakalpojumu sniedzēju regulāru identifikāciju un uzraudzību.

Likumā precizēti Ministru kabinetam dotie deleģējumi izdot Ministru kabineta noteikumus.

Likums “Grozījumi likumā “Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli””

Likums “Grozījumi likumā “Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli”” paredz no 2018.gada 1.janvāra ieviest jaunu azartspēļu nodevas objektu – par azartspēļu pakalpojumu sniegšanas licences izsniegšanu un pārreģistrāciju.

Paredzēts, ka pirms azartspēļu pakalpojumu sniegšanas licences saņemšanas (un katru gadu pirms licences pārreģistrācijas) azartspēļu pakalpojumu sniedzējam būs jāmaksā azartspēļu nodeva:

- 1) 400 000 *euro* apmērā, ja azartspēļu pakalpojumu sniegšanā gada laikā tiks izmantotas vairāk par 25 azartspēļu iekārtām (tai skaitā kāršu, kauliņu spēles un ruletes (cilindriskās spēles) galdiem, lototroniem);
- 2) 120 000 *euro* apmērā, ja azartspēļu pakalpojumu sniegšanā gada laikā tiks izmantotas 25 vai mazāk azartspēļu iekārtas.

Likums “Grozījumi likumā “Par grāmatvedību””

Likums “Grozījumi likumā “Par grāmatvedību”” paredz:

1) papildināt likuma 7.¹ pantu, nosakot, ka par ārēju attaisnojuma dokumentu var tikt uzskatītas arī normatīvajos aktos noteiktās nodokļu deklarācijas, kā arī nodokļu administrācijas un valsts nodevas administrācijas (likuma “Par nodokļiem un nodevām” izpratnē - Valsts ieņēmumu dienests un tā izveidotas institūcijas, pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes, kā arī citas valsts institūcijas, ja tās paredzētas konkrētos likumos) izdotie dokumenti saistībā ar tā administrēto nodokļu, nodevu un citu tā administrēto maksājumu uzskaiti, kas attiecināmi uz valsts budžetu (piemēram, administratīvajā procesā pieņemtie lēmumi), arī tajos gadījumos, kad dokumentos nav ietverts kāds no šā likuma 7.panta pirmajā daļā noteiktajiem rekvizītiem vai normā noteiktā informācija par saimniecisko darījumu.”;

2) noteikt normu, kas attiecināma uz Nodokļu (nodevas) administrāciju veicot

administrēto nodokļu, nodevu un citu maksājumu uzskaiti, grāmatvedības reģistros, ka var izdarīt ierakstus arī pamatojoties uz tās informācijas sistēmas aprēķiniem konkrētajā datumā, kas veikti atbilstoši normatīvajiem aktiem.

Nemts vērā, ka ar 2021.gada 1.janvāri tiks veikts jauns pienākums, t.i, ar 2021.gada 1.janvāri veiks VID administrēto valsts budžeta ieņēmumu grāmatvedības uzskaiti saskaņā ar uzkrāšanas principu. Lai to nodrošinātu, VID savlaicīgi jāveic sagatavošanās darbi, tai skaitā jānodrošina informācijas sistēmas atbalsts (jānodrošina maksājumu administrēšanas informācijas sistēmas (turpmāk – MAIS) izstrāde). Lai nodrošinātu, ka MAIS tiek izstrādāta plānotajos termiņos, t.i., līdz 2020.gada 31.decembrim, MAIS izstrāde ir jāuzsāk ne vēlāk kā 2018.gada 1.jūnijā.

Likums “Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā”

Likums “Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā” no 2018.gada 1.janvāra paredz šādas izmaiņas:

1) saistībā ar minimālās mēneša darba algas palielināšanu no 380 *euro* uz 430 *euro* paaugstinātas 3.pielikumā noteiktās mēnešalgu skalas zemākās mēnešalgas: 1.mēnešalgu grupa - ne vairāk kā 450 *euro* un 2.mēnešalgu grupa - ne vairāk kā 530 *euro*. Valsts ieņēmumu dienesta mēnešalgu skalas zemākā likme noteikta ne vairāk kā 450 *euro*. Minimālās mēneša darba algas paaugstināšanai budžeta iestādēm un citām centrālām iestādēm piešķirts papildu finansējums 3,7 milj. *euro*;

2) tiesnešu un prokuroru mēnešalgas atsaistītas no valsts pārvaldes juridiskās struktūrvienības vadītāja mēnešalgas (12. mēnešalgu grupas). Tiesneša un prokurora mēnešalgu 2018.gadā nosaka, ņemot vērā, ka rajona (pilsētas) tiesas tiesneša mēnešalga ir 1966 *euro*, un piemērojot likumā paredzēto koeficientu. Tiesnešu un prokuroru mēnešalgu palielināšanai piešķirts papildus finansējums 2018.gadā 6,9 milj. *euro*;

3) mainīt darba samaksas sistēmu Konkurences padomei, paredzot, ka Konkurences padomes amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu nosaka, ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību), konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas un kompetenču novērtējumu, kā arī mēneša vidējās darba samaksas apmēru. Konkurences padomes amatpersonu (darbinieku) mēnešalga nedrīkstēs pārsniegt mēneša vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos *euro* un kam piemērots koeficients 4,05;

4) Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalga nedrīkst pārsniegt Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto **elektronisko sakaru un enerģētikas nozarēs** strādājošo aizpagājušā gada mēneša vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos *euro* un kam piemērots koeficients 4,05.

Likums “Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību”

Likums “Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību” paredz pilnveidot un racionalizēt valsts budžeta plānošanas, sagatavošanas un izpildes procesu:

- veicinot optimālu budžeta elastības rīku izmantošanu un nodrošinot samērīgu administratīvo slogu iesaistītajām institūcijām (iestāžu pašu ieņēmumu atlikumu pārceļšana);
- reglamentējot procesus, kas skar finansējuma pieprasīšanu prioritārajiem pasākumiem atbilstoši aktuālajai situācijai;

- paredzot pilnvarojumu Ministru kabinetam noteikt normatīvo bāzi, kādā Valsts ieņēmumu dienests veiks tā administrēto valsts budžeta ieņēmumu uzskaiti pēc uzkrāšanas principa;
- aktualizējot likuma normas un veicot tehniskus precizējumus.

Lai stiprinātu budžeta elastību, vienlaikus, saglabājot likumdevēja iesaisti būtiskos jautājumos, likums paredz precizēt finanšu ministra un Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas (turpmāk - Saeimas Budžeta komisija) pilnvaras attiecībā uz budžeta iestāžu pašu ieņēmumu un to atlikumu iestrādāšanu budžetā. Turpmāk maksas pakalpojumu un citu pašu ieņēmumu palielināšanu kārtējā gadā veiks finanšu ministrs, savukārt šo ieņēmumu atlikumu palielināšanu finanšu ministrs veiks, nepārsniedzot vienai valsts budžeta programmai likumā noteikto ierobežojumu. Savukārt Saeimas Budžeta komisijas saskaņojums turpmāk būs nepieciešams par tādu maksas pakalpojumu un citu pašu ieņēmumu atlikumu izmantošanu, kurus nevar atrisināt finanšu ministram noteiktā ierobežojuma ietvaros. Tādējādi tiks samazināts līdzšinējais administratīvais slogs (gan valsts budžeta iestādēm, gan Saeimas Budžeta komisijai), kā arī valsts budžeta iestādēm būs iespējams ātrāk saņemt savā budžetā un sākt lietot neplānotos ieņēmumus (parasti dažādos sadarbības projektos). Spēja ātri iesaistīties sadarbības projektā un elastīgi piesaistīt šim mērķim trešo pušu finansējumu ceļ valsts pārvaldes prestižu un kompetenci. Jāpiebilst, ka šāds risinājums atbilst OECD un citām starptautiskajām rekomendācijām valsts budžeta vadības jomā. Budžeta izpildes laikā, veicot izmaiņas pret sākotnēji apstiprināto budžetu, likumdevēja iesaiste ir nepieciešama tikai par būtiskām izmaiņām.

2017.gada 3.maijā tika atbalstīti grozījumi Ministru kabineta 2012.gada 11.decembra noteikumos Nr.867 „Kārtība, kādā nosakāms maksimāli pieļaujamais valsts budžeta izdevumu kopapjoms un maksimāli pieļaujamais valsts budžeta izdevumu kopējais apjoms katrai ministrijai un citām centrālajām valsts iestādēm vidējam termiņam”, ieviešot jaunu pieeju papildu finansējuma pieprasījumiem – prioritārie pasākumi. Prioritāro pasākumu sagatavošana un iesniegšana likuma “Par valsts budžetu 2018.gadam” sagatavošanas ietvaros jau norisinājās atbilstoši jaunajam normatīvajam regulējumam. Minēto noteikumu izstrādes procesā un arī tā praktiskās piemērošanās laikā tika identificēta nepieciešamība likumā precizēt Ministru kabineta un finanšu ministra pilnvaras, nosakot, ka finanšu ministrs ir atbildīgs par prioritāro pasākumu izvērtēšanas procesa organizēšanu un šo pasākumu izvērtēšanu, kā arī par priekšlikumu par atbalstāmajiem prioritārajiem pasākumiem un resursiem to finansēšanai iesniegšanu Ministru kabinetam. Savukārt Ministru kabinets katru gadu var noteikt īpašus nosacījumus attiecībā uz iesniedzamajiem prioritārajiem pasākumiem un to izvērtēšanu, atkarībā no konkrētā gada aktualitātēm, ņemot vērā prognozes par līdzekļu pieejamību turpmākajos gados. Tādējādi, kontekstā arī ar minētiem grozījumiem MK noteikumos nr.867, process attiecībā uz prioritāro pasākumu iesniegšanu, izvērtēšanu un priekšlikumu iesniegšanu par atbalstāmajiem pasākumiem Ministru kabinetā būs skaidri reglamentēts.

Likumā ir noteikti Valsts ieņēmumu dienesta (VID) un Valsts kases pienākumi attiecībā uz valsts finanšu uzskaites kārtošānu un VID administrēto valsts budžetam piekritīgo ieņēmumu uzskaiti pēc uzkrāšanas principa, kā arī ir iekļauts deleģējums Ministru kabineta noteikumiem par attiecīgas uzskaites vešanu un pārskatu sagatavošanu.

Normas, kas saistītas ar valsts budžeta ieņēmumu uzskaiti pēc uzkrāšanas principa, tiks piemērotas, sākot ar 2021.gadu, tomēr tās jau šobrīd ir nepieciešamas, lai savlaicīgi noteiktu un uzsāktu darbu pie normatīvās bāzes sakārtošanas VID administrēto valsts budžeta ieņēmumu grāmatvedības uzskaitē un būtu iespējams paplašināt informācijas sistēmu funkcionalitāti plānotajos termiņos.

Likums “Grozījumi Izglītības likumā”

Likums “Grozījumi Izglītības likumā” paredz:

1) grozījumus pašvaldību internātskolu un speciālās pirmsskolas izglītības iestāžu uzturēšanas izdevumu segšanā, pēc būtības pārtraucot uzturēšanas izdevumu segšanu pašvaldību internātskolās un speciālās pirmsskolas izglītības iestādēs no valsts budžeta atbilstoši sākotnējai iecerei. Vienlaikus likums paredz, ka pašvaldības, kuru padotībā ir internātskolas, līdz 2018.gada 28.februārim Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajā kārtībā pieņem lēmumu par internātskolu likvidāciju, reorganizāciju vai iekšējo reorganizāciju līdz 2018.gada 31.augustam, tai skaitā nodrošinot izglītības iestādes nosaukuma atbilstību Izglītības likuma 26.panta un Vispārējās izglītības likuma 29. un 40.panta noteikumiem. Kā arī likumā noteikts, ka pašvaldību speciālās pirmsskolas izglītības iestādēs uzturēšanas izdevumu segšana turpmāk tiek veikta no pašvaldību budžetiem;

2) noteikt kārtību, kādā piešķir valsts sociālo atbalstu tiem vispārējās pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības programmu īstenošanā iesaistītajiem pedagogiem, kuri pašvaldības vispārējās izglītības iestādes reorganizācijas vai likvidācijas gadījumā zaudē pedagoga darbu, kā arī noteikt institūciju, kas administrē valsts sociālā atbalsta izmaksu un tās pārtraukšanu, kā arī noteikt kārtību, kādā veicamas un reģistrējamas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas pensiju un bezdarba apdrošināšanai;

Tāpat likums paredz valsts sociālo atbalstu izmaksāt sešu mēnešu vidējās izpeļņas apmērā pedagogam, kuram līdz pensijas vecuma sasniegšanai atbilstoši likumam "Par valsts pensijām" ir mazāk nekā trīs gadi un kopējais pedagoga darba stāžs valsts un pašvaldības izglītības iestādēs, kas īsteno vispārējās izglītības programmas, ir vismaz 25 gadi, tai skaitā pēdējie pieci gadi pirms izglītības iestādes likvidācijas vai reorganizācijas nostrādāti pašvaldības izglītības iestādē, kas īsteno vispārējās pamatizglītības vai vispārējās vidējās izglītības programmas, un kurš izglītības iestādes reorganizācijas vai likvidācijas gadījumā zaudē darbu un turpmāk negūst ienākumus no algota darba, komercdarbības vai saimnieciskās darbības, neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa Valsts sociālo atbalstu pedagogs nesaņem arī gadījumā, ja viņš saņem bezdarbnieka pabalstu saskaņā ar likumu „Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam”. Ņemot vērā to, ka sociālais atbalsts tiek piešķirts pedagogam, kuram izglītības iestādes reorganizācijas vai likvidācijas gadījumā būs grūtības atrast darbu, tas tiek piešķirts uz sešiem mēnešiem, paredzot, ka pedagogs turpinās meklēt nodarbinātības iespējas, kā arī izmantos citas valsts noteiktās sociālās garantijas darba zaudēšanas gadījumā. No minētā valsts sociālā atbalsta tiek veiktas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas pensiju un bezdarba apdrošināšanai no šim mērķim piešķirtajiem valsts pamatbudžeta līdzekļiem;

3) minimālā izglītojamo skaita klasē un klašu grupā noteikšana vispārējās izglītības iestādēs, paredzot regulējumu attiecībā uz valsts budžeta mērķdotācijas nodrošināšanu pedagogu atalgojumam. Regulējumam par minimālo izglītojamo skaitu klasēs un klašu grupās, izrietošajām normām par datu uzkrāšanu un aktualizāciju Valsts izglītības informācijas sistēmā ir būtiska nozīme finanšu resursu efektīvas izmantošanas, t.sk. Latvijas vispārējās izglītības iestāžu tīkla sakārtošanas, kontekstā.

Likums “Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā”

Likums “Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā” paredz, ka par apraides

tiesību īstenošanas uzraudzību maksā ikgadējo valsts nodevu attiecībā uz komerciālo pārrobežu televīzijas programmu vai komerciālo nacionālo televīzijas programmu. Ikgadējās nodevas mērķis ir kompetentās institūcijas uzraudzības funkcijas nodrošināšana un latviešu valodas veicināšana televīzijas pakalpojumos.

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā valsts nodevu maksāšanas kārtību un atbrīvojumus deleģē noteikt Ministru kabinetam.

Papildus tam, ka valsts nodevu nemaksā sabiedriskie un nekomerciālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi (turpmāk – EPL), paredzams, ka no nodevas maksāšanas būtu atbrīvoti EPL, kuru programmā vismaz 51 procents ir valsts valodā un vismaz 20 procenti ir raidījumi valsts valodā bez dublēšanas vai ieskaņošanas, bet valsts nodevu samazinātu par 50 procentiem, ja attiecīgais EPL nodrošinātu vismaz 90 procentu raidlaiku valsts valodā neatkarīgi no dublēšanas vai ieskaņošanas.

Likums “Sakrālā mantojuma saglabāšanas finansēšanas likums”

Likums “Sakrālā mantojuma saglabāšanas finansēšanas likums” paredz noteikt kārtību, kādā Latvijas valsts finansiāli atbalsta sakrālā mantojuma saglabāšanu.

Likuma pamatprincipi:

1) tiek izveidota sakrālā mantojuma finansēšanas programma valsts budžeta pieejamo līdzekļu ietvaros;

2) pašvaldības var piedalīties sakrālā mantojuma uzturēšanā, tām ir tiesības no pašvaldības budžeta piešķirt finansējumu sakrālā mantojuma izpētei, būvprojektu izstrādei, konservācijai, restaurācijai, atjaunošanai, pārbūvei, remontu darbu veikšanai un labiekārtošanai;

3) programmu administrē un lēmumu par finansējuma piešķiršanu pieņem Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija (turpmāk – Inspekcija);

4) priekšlikumus finansējuma sadalei sniedz reliģiskās savienības (baznīcas) vai reliģiskā organizācija, kura neietilpst nevienā reliģiskā savienībā (baznīcā) un tos izskata jaunizveidota konsultatīva institūcija Sakrālā mantojuma padome (sastāvā Kultūras ministrija, Inspekcija, reliģiskās savienības (baznīcas));

5) lai nodrošinātu plānveidīgu programmas izlietojumu, priekšlikumu sakrālā mantojuma finansēšanas programmai reliģiskā savienība (baznīca) var iesniegt līdz kārtējā gada 31.decembrim;

6) reliģiskās savienības (baznīcas) izvirza savu pārstāvi darbībai Sakrālā mantojuma padomē;

7) Sakrālā mantojuma padomes darbību nodrošina Inspekcija.

Likums “Radošo personu statusa un profesionālo radošo organizāciju likums”

Likums “Radošo personu statusa un profesionālo radošo organizāciju likums” paredz:

1) profesionālo radošo organizāciju tiesisko regulējumu;

2) radošās personas statusa regulējumu, paredzot, ka profesionālās radošās organizācijas statusu piešķir un organizāciju reģistru kārtu un uztur Kultūras ministrija. Likumā noteikti statusa saņemšanai iesniedzamie dokumenti un informācija, ko Kultūras ministrija šajā

reģistrā uzkrāj. Reģistru paredzēts publicēt Kultūras ministrijas tīmekļvietnē;

3) radošo personu atbalsta pasākumu regulējumu, paredzot, ka radošo personu atbalsta pasākumu programmā atbalstu varēs saņemt radošā persona, kurai piešķirts radošas personas statuss, kura ir radījusi un publiskojusi autortiesību vai blakustiesību objektu kādā no profesionālās mākslas nozarēm pēdējo trīs gadu laikā pirms atbalsta pieprasījuma iesniegšanas, kura atbalsta pieprasīšanas un saņemšanas brīdī neatrodas darba vai valsts civildienesta tiesiskajās attiecībās vai citās līdzīga rakstura pastāvīgās nodarbinātības attiecībās saskaņā ar civiltiesisku līgumu, kurai atbalsta piešķiršanas brīdī tās ienākumi iepriekšējo trīs kalendāro mēnešu laikā nenasiedz pusi no valstī noteiktās minimālās darba algas apmēra vidēji mēnesī, kura nesaņem bezdarbnieka vai slimības pabalstu, kura nav sasniegusi pensijas vecumu vai nesaņem izdienas pensiju, kura nesaņem atbalsta pasākumus no nevienas citas profesionālās radošās organizācijas.

Papildus likums paredz tiesības Valsts kultūrkapitāla fondam iegūt informāciju no valsts iestāžu reģistriem par personas nodarbinātības periodiem, bezdarba un slimības periodiem, bezdarbnieka un slimības pabalstu piešķiršanu.

Likums “Grozījumi Valsts sociālo pabalstu likumā”

Likums “Grozījumi Valsts sociālo pabalstu likumā” paredz:

1) veikt grozījumus likuma 6.pantā, nosakot, ka pabalsta apmērs ir atkarīgs no audzināmo bērnu skaita, kā arī svītrot 15.panta otro un trešo daļu un redakcionāli precizēt pirmo daļu. Šīs izmaiņas stāsies spēkā 2018.gada 1.janvārī. Tādējādi pabalsta apmēri tiktu noteikti Ministru kabineta līmenī, līdz 2017.gada 31.decembrim veicot grozījumus MK 2009.gada 22.decembra noteikumos Nr.1517 ”Noteikumi par ģimenes valsts pabalsta un piemaksas pie ģimenes valsts pabalsta par bērnu invalīdu apmēru, tā pārskatīšanas kārtību un pabalsta un piemaksas piešķiršanas un izmaksas kārtību”;

2) grozījumus likuma 11.pantā, nosakot, ka atlīdzības apmērs būs atkarīgs no audžuģimenē esošo bērnu skaita, kā arī izslēdzot panta ceturto daļu, kas nosaka, ka atlīdzību piešķir neatkarīgi no bērnu skaita ģimenē.

Tāpat likums paredz noteikt pārejas posmu, lai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA) varētu veikt nepieciešamās izmaiņas informācijas sistēmās, proti, personai, kurai atlīdzība par audžuģimenes pienākumu pildīšanu piešķirta līdz 2017.gada 31.decembrim un tās izmaksa nepārtraukti turpinās pēc 2018.gada 1.janvāra, VSAA pārskatīs atlīdzības apmēru par periodu no 2018.gada 1.janvāra un izmaksās starpību ne vēlāk kā līdz 2018.gada 31.jūlijam;

3) no 2018.gada 1.janvāra palielināt atlīdzību par adoptējamā bērna aprūpi, proti:

- atlīdzību par adoptējamā bērna līdz 8 gadu vecumam aprūpi nodarbinātām personām (kuras atrodas ar bērna aprūpi saistītā atvaļinājumā vai šai laikā strādā nepilnu darba laiku) no 2018.gada 1.janvāra paredzēts piešķirt 70% apmērā no valstī noteiktās vidējās apdrošināšanas iemaksu algas (kalendāra gadā, kas beidzas gadu pirms tā gada, kurā tiek piešķirta atlīdzība par adoptējamā bērna aprūpi), (pašreiz - 171 euro);

- adoptētājiem, kuri nav sociāli apdrošināti un aprūpē bērnu neatkarīgi no bērna vecuma, kā arī adoptētājiem par bērna vecumā no 8-17 gadiem aprūpi vai, ja adoptētājs neatradīsies kopšanas atvaļinājumā ar bērnu līdz 8 gadiem, adoptējamā bērna atlīdzība tiks piešķirta 171 euro apmērā. Ja adoptētājs aprūpēs vienlaikus vairākus bērnus, par nākamo piešķirs piemaksu 171 euro apmērā;

- atlīdzību nepiešķirt, ja vienlaikus par adoptējamā bērna kopšanu ir piešķirts vecāku pabalsts par to pašu laikposmu.

Attiecīgi likumā paredzēts izteikt Likuma 6.1.pantu jaunā redakcijā, kā arī Likums papildināts ar pārejas noteikumu, kas paredz iespēju adoptētājam izvēlēties, vai saņemt atlīdzību par adoptējamā bērna aprūpi pēc noteikumiem, kas bija spēkā līdz 2017.gada 31.decembrim, vai lūgt to pārrēķināt atbilstoši Likuma normām, kas būs spēkā no 2018.gada 1.janvāra.

4) papildināt likuma 6.pantu ar ceturto daļu, nosakot, ka par divu un vairāku bērnu vecumā no viena gada līdz 20 gadu vecumam audzināšanu pabalsta saņēmējam pie ģimenes valsts pabalsta piešķir piemaksu Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā. Tiesības uz šo piemaksu ir par bērniem, kurus persona audzina un par kuriem tai piešķirts ģimenes valsts pabalsts.

Piemaksas apmērs par diviem bērniem - 10 *euro* mēnesī, par trīs bērniem – 66 *euro* mēnesī, bet par katru nākamo bērnu piemaksas apmērs ir par 50 *euro* mēnesī lielāks nekā par iepriekšējo kopējo audzināmo bērnu skaitu ģimenē.

Tāpat likums paredz noteikt pārejas posmu, lai VSAA varētu veikt nepieciešamās izmaiņas informācijas sistēmās, proti, VSAA aprēķina piemaksas apmēru par periodu no 2018.gada 1.marta un izmaksā to ne vēlāk kā līdz 2018.gada 30.aprīlim.

5) atbilstoši grozījumiem likuma 6.pantā tiesības uz ģimenes valsts pabalstu ir līdz pat bērna 20 gadu (iepriekš – 19) vecuma sasniegšanai, kamēr mācās vispārējās vai profesionālās izglītības iestādē, kā arī ģimenes valsts pabalstu maksā par bērnu, kurš mācās profesionālās izglītības iestādē un saņem stipendiju.

Šīs izmaiņas stājas spēkā 2018.gada 1.janvārī, bet ir noteikts arī pārejas periods. Proti, VSAA aprēķina ģimenes valsts pabalsta apmēru par periodu no 2018.gada 1.janvāra un izmaksā to ne vēlāk kā līdz 2018.gada 30.aprīlim.

Likums “Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu””

Likums “Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu” paredz:

1) ka no 2018.gada 1.janvāra personas, kuras saņem atlīdzību par audžuģimenes pienākumu pildīšanu, tiek apdrošinātas no valsts pamatbudžeta pensiju, bezdarba un invaliditātes apdrošināšanai. Tādējādi paredzēts nodrošināt, ka personas, kuras saņem atlīdzību par audžuģimenes pienākumu pildīšanu, tiek pakļautas valsts sociālajai apdrošināšanai;

2) ka autoratlīdzības saņēmējs, kurš ir reģistrēts kā darba ņēmējs un par kuru obligātās iemaksas kā par darba ņēmēju tiek veiktas mēnesī vismaz no valstī noteiktās minimālās darba algas, neveic obligātās iemaksas no autoratlīdzības kā pašnodarbināta persona. Vienlaikus likumā paredzot, ka šos nosacījumus nepiemēro mikrouzņēmuma darbiniekiem, jo mikrouzņēmuma darbinieka ienākumi bruto un neto ir vienādi. Savukārt obligāto iemaksu objekts ir atkarīgs no mikrouzņēmuma apgrozījuma un darbinieku skaita, un līdz ar to obligāto iemaksu objekts mikrouzņēmuma darbiniekiem ir neliels un nenodrošina, ka mikrouzņēmuma darbinieks nopelna sev minimālo vecuma pensiju;

3) ka saimnieciskās darbības veicējs, aprēķinot ienākumus, var piemērot ierobežotu izdevumu apjomu. Saimnieciskās darbības veicējam pienākums veikt obligātās iemaksas kā pašnodarbinātai personai iestājas tad, ja viņa ienākumi sasniedz valstī noteikto minimālo darba algu mēnesī. Ņemot vērā, ka saimnieciskās darbības veicējs kā pašnodarbināta persona veiks obligātās iemaksas no saviem līdzekļiem 32,13%, tad, nosakot ienākumu, nav pamata ierobežot izdevumu apjomu. Tādējādi likumā paredzams, ka, aprēķinot ienākumus obligāto iemaksu objektam, neņem vērā likumā „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” noteiktos ar saimniecisko

darbību saistītos izdevumu ierobežojumus;

4) ka pašnodarbinātais no lauksaimnieciskās ražošanas ienākuma obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai aprēķina un veic vienu reizi gadā vismaz piecu procentu apmērā no taksācijas gada brīvi izraudzīto obligāto iemaksu objekta un faktiskā ienākuma starpības;

5) ka profesionāliem sportistiem obligāto iemaksu objekts būs divas valsti noteiktās minimālās darba algas mēnesī. Ja profesionālā sportista darba alga mazāka kā divas minimālās darba algas mēnesī, tad darba devējam ir pienākums no saviem līdzekļiem segt obligāto iemaksu starpību. Profesionālajiem sportistiem būs tiesības brīvprātīgi pievienoties valsts pensiju apdrošināšanai;

6) tiesības Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai pieprasīt un vienlaikus VAS „Latvijas Pasts” un kredītiestāžu pienākumu atmaksāt radušās pārmaksas arī saistībā ar personas bezvēsts prombūtni.

Likums “Grozījumi Valsts fondēto pensiju likumā”

Likums “Grozījumi Valsts fondēto pensiju likumā” paredz:

1) pārvaldīšanas maksājuma pastāvīgo daļu (ietver maksājumus līdzekļu pārvaldītājam, līdzekļu turētājam, kā arī maksājumus trešajām personām, kurus veic no ieguldījumu plāna līdzekļiem, izņemot izdevumus, kas radušies, veicot darījumus ar ieguldījumu plāna aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu, un kas ir noteikta atkarībā no pārvaldītāja pārvaldīšanā esošo ieguldījumu plānu kopējiem aktīviem) noteikt līdz 0,6 procentiem (2018.gadā – līdz 0,8 procentiem) - kopējai aktīvu daļai, kas nepārsniedz 300 miljonus *euro*, aprēķinot to iepriekšējā gada 30. novembrī, un līdz 0,4 procentiem (2018.gadā – līdz 0,6 procentiem) – kopējai aktīvu daļai, kas pārsniedz 300 miljonus *euro*, aprēķinot to iepriekšējā gada 30. novembrī. Iepriekšējā gada 30. novembrī aprēķināto maksājuma pastāvīgo daļu piemēro ieguldījumu plāna aktīvu vērtībai kārtējā kalendāra gadā no 1. janvāra līdz 31. decembrim;

2) pārvaldīšanas maksājuma mainīgo daļu, kas ir atlīdzība fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvaldītājam par ieguldījumu plāna darbības rezultātu, aprēķināt atkarībā no pensiju plāna ienesīguma pārsnieguma virs atskaites indeksa, kurš tiek noteikts kā parāda vērtspapīru un kapitāla vērtspapīru indeksu kombinācija. Piemērojamos atskaites indeksus nosaka Ministru kabinets;

3) noteikt pārvaldīšanas maksājuma maksimālo apmēru (ietverot pastāvīgo un mainīgo daļu) - 0,85 procentus (2018.gadā – 1,05 procentus) no ieguldījumu plāna aktīvu vidējās vērtības konservatīvajiem plāniem un 1,1 procentu (2018.gadā – 1,3 procentus) no ieguldījumu plāna aktīvu vidējās vērtības aktīvajiem un sabalansētajiem plāniem;

4) palielināt akciju īpatsvaru ieguldījumos līdz 75 procentiem;

5) palielināt kopējo limitu ieguldījumiem alternatīvajos ieguldījumu fondos līdz 15 procentiem;

6) veikt ieguldījumus arī tādu valdību obligācijās, kas nav ES, EEZ, vai OECD dalībvalsts un kas nav iekļautas Latvijas vai dalībvalsts biržā, bet kuru prospektā ir noteikts, ka obligācijas šādā biržā tiks iekļautas 12 mēnešu laikā;

7) mainīt atklātās valūtas pozīcijas noteikšanas aprēķinu, ņemot vērā arī atvasināto finanšu instrumentu darījumus, kas mazina valūtu svārstību risku, ievērojot ierobežojumus atklātās valūtas pozīcijai gan vienā valūtā, gan kopumā visās valūtās;

8) aizliegt VFPS ieguldījumu plāna līdzekļus ieguldīt virtuālajās valūtās un tādos alternatīvo ieguldījumu fondos, kuru darbības noteikumi paredz vairāk nekā 10% no fonda neto aktīviem ieguldīt virtuālajās valūtās;

9) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai līdzekļu pārvaldītājs maina līdzekļu turētāju, ja VFPS līdzekļu turētājs pārkāpj normatīvo aktu prasības vai VFPS līdzekļu ieguldījumu plāna prospekta noteikumus vai arī līdzekļu turētāja finansiālā stabilitāte vai maksāspēja rada riskus VFPS darbības nepārtrauktības nodrošināšanā. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības uzlikt soda naudu VFPS līdzekļu pārvaldītājam vai līdzekļu turētājam;

10) lai nodrošinātu valsts vecuma pensiju uzskaiti, Labklājības ministrijai ir tiesības saņemt un iekļaut Labklājības informācijas sistēmā (LabIS) fizisko personu datus saistībā ar apdrošināšanas sabiedrību noslēgtajiem dzīvības apdrošināšanas (mūža pensijas) līgumiem ar fondēto pensiju shēmas dalībniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām ir pienākums Labklājības ministrijai šos datus sniegt. Ministru kabinets nosaka Labklājības informācijas sistēmā (LabIS) iekļaujamos datus, to apjomu, datu sniegšanas termiņus un apstrādes kārtību;

11) personām, kas piedāvā ieguldījumu plānus, ir pienākums individuāli informēt fondēto pensiju shēmas dalībniekus par maksājumu par ieguldījumu plāna pārvaldi (maksājuma pastāvīgo un mainīgo daļu), iepazīstinot viņus ar attiecīgā ieguldījumu plāna dalībniekiem paredzētās pamatinformācijas dokumentu (aktuālo versiju);

12) personām, kas piedāvā ieguldījumu plānus, aizliegts:

- ietekmēt fondēto pensiju shēmas dalībnieka lēmumu, papildus piedāvājot iegūt preces, saņemt pakalpojumus vai citas priekšrocības;
- pieprasīt no fondēto pensiju shēmas dalībnieka informāciju par uzkrātā fondētā pensijas kapitāla apmēru;
- radīt atšķirīgu attieksmi starp fondēto pensiju shēmas dalībniekiem, tai skaitā izvēlētā ieguldījumu plāna vai uzkrātā fondētā pensijas kapitāla dēļ;
- sasaistīt vai kombinēt dalību ieguldījumu plānā ar jebkādiem citiem pakalpojumiem, precēm vai priekšrocībām.

Likums “Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā”

Likums “Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā” paredz papildināt Bērnu tiesību aizsardzības likumu ar termina „specializēta audžuģimene” skaidrojumu, nosakot, ka specializēta audžuģimene ir audžuģimene, kas ir sagatavota nodrošināt aprūpi noteiktas mērķa grupas bērnam, kuram ir nepieciešama īpaša aprūpe, kā arī paredz jaunu pantu, kas reglamentēs ārpusģimenes aprūpes atbalsta centra (turpmāk – atbalsta centrs) darbību, nosakot, ka:

- valsts sniedz finansiālu atbalstu ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu sniegšanā atbilstoši likumā par valsts budžetu kārtējam gadam piešķirtajiem līdzekļiem;

- Ministru kabinets nosaka kritērijus atbalsta centru izveidei, atbalsta centru reģistrēšanas kārtību, prasības atbalsta centriem atbalsta sniegšanā ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu nodrošināšanai;

- Ministru kabinets nosaka nosacījumus valsts finansējuma piešķiršanai atbalsta centriem, finansējuma apmēru, kā arī kārtību, kādā sniedzams atbalsts.

Likums “Grozījumi Bāriņtiesu likumā”

Likums “Grozījumi Bāriņtiesu likumā” paredz papildināt Bāriņtiesu likumu ar jaunu

pantu, kas reglamentēs Audžuģimeņu informācijas sistēmas darbību, nosakot, ka:

- Audžuģimeņu informācijas sistēmas mērķis ir nodrošināt audžuģimeņu un audžuģimenēs ievietoto bērnu uzskaiti, lai veicinātu audžuģimenē ievietoto bērnu personisko un mantisko interešu aizstāvību;

- tiesības saņemt un izmantot Audžuģimeņu informācijas sistēmā iekļauto informāciju, tai skaitā personas datus, normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildei tiks nodrošinātas Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijai, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai, pašvaldības sociālajam dienestam, policijai un ārpusģimenes aprūpes atbalsta centram;

- Ministru kabinets nosaka Audžuģimeņu informācijas sistēmā iekļaujamo datu apjomu, to iekļaušanas, saņemšanas un apstrādes kārtību;

- Audžuģimeņu informācijas sistēmas pārzinis ir Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs.

Likums “Grozījumi likumā “Par autoceļiem””

Likums “Grozījumi likumā “Par autoceļiem “ paredz palielināt Valsts autoceļu fondam novirzīto finansējumu no dotācijas no vispārējiem ieņēmumiem, līdz tiek sasniegts likuma “Par autoceļiem” 12.panta ceturtajā daļā noteiktais apmērs:

1) no 2018.gada par summu, kas nav mazāka par starpību starp valsts budžeta faktiskajiem ieņēmumiem no akcīzes nodokļa (turpmāk – AN) par naftas produktiem un gadskārtējā valsts budžeta likumā plānotajiem ieņēmumiem no AN par naftas produktiem, ja faktiskie ieņēmumi attiecīgajā gadā pārsniedz plānotos ieņēmumus, par bāzes gadu pieņemot pēdējo gadu, par kuru zināmi AN par naftas produktiem faktiskie ieņēmumi;

2) papildus minētajam no 2020.gada par vismaz 5% gadā, salīdzinot ar iepriekšējā gadā Valsts autoceļu fondam novirzīto finansējumu, ja nominālā IKP prognoze attiecīgajam gadam pieaug ne mazāk kā par 5%.

Likums “Grozījumi Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā”

Likums “Grozījumi Uzturlīdzekļu garantiju fonda likumā” paredz papildināt pārejas noteikumus, nosakot, ka:

1) laika periodā no 2018.gada 1.janvāra līdz 2018.gada 31.decembrim uzturlīdzekļus no Fonda līdzekļiem uzsāktajās uzturlīdzekļu izmaksas lietās un lietās, kas uzsāktas pēc 2018.gada 1.janvāra, izmaksā šādā apmērā: par katru bērnu no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 23 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, par katru bērnu no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecumam un par katru pilngadīgu personu no 18 līdz 21 gadu vecumam 27,5 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet ne vairāk par tiesas nolēmumā vai vienošanās par uzturlīdzekļiem noteikto, kā arī nepārsniedzot apmēru, ko noteicis Ministru kabinets atbilstoši Civillikuma 179. panta piektajai daļai;

2) laika periodā no 2019.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim uzturlīdzekļus no Fonda līdzekļiem uzsāktajās uzturlīdzekļu izmaksas lietās un lietās, kas uzsāktas pēc 2019.gada 1.janvāra, izmaksā šādā apmērā: par katru bērnu no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 24 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, par katru bērnu no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecumam un par katru pilngadīgu personu no 18 līdz 21 gadu vecumam 28,5 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās

mēneša darba algas, bet ne vairāk par tiesas nolēmumā vai vienošanās par uzturlīdzekļiem noteikto, kā arī nepārsniedzot apmēru, ko noteicis Ministru kabinets atbilstoši Civillikuma 179.panta piektajai daļai.

Vienlaikus likums paredz papildināt Uzturlīdzekļu garantiju fonda likuma 13.panta trešo daļu, paredzot, ka uzturlīdzekļus pilngadīgai personai Fonda administrācija izmaksā tādā apmērā, kādu, pamatojoties uz Civillikuma 179.panta piekto daļu, noteicis Ministru kabinets bērniem no 7 līdz 18 gadu vecumam, bet ne lielākā par to apmēru, kādu paredz tiesas nolēmums vai vienošanās par uzturlīdzekļiem.

Likums “Grozījumi likumā “Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā””

Likums “Grozījumi likumā “Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā”” (turpmāk – Darbinieku aizsardzības likums) paredz palielināt no darbinieku prasījumu garantiju fonda (turpmāk – garantiju fonds) apmierināmo prasījumu piesaisti no minimālās mēnešalgas katram prasījumam līdz pusotrai minimālajai mēnešalgai katram prasījumam. Katra prasījuma piesaiste minimālajai darba algai Darbinieku aizsardzības likumā tika ieviesta 2009.gadā, kad ekonomiskās krīzes ietekmē strauji kritās garantiju fonda ieņēmumi (jo samazinājās darba ņēmēju skaits, par kuriem darba devējiem bija jāmaksā uzņēmējdarbības riska valsts nodeva) un ievērojami palielinājās garantiju fonda izdevumi (jo bankrotēja ievērojams daudzums uzņēmumu, kuri palika parādā saviem darbiniekiem). Lai normalizētu garantiju fonda darbības ilgtspēju, tika pieņemts lēmums pielīdzināt katru no garantiju fonda apmierināmo darbinieka prasījumu minimālajai mēnešalgai līdz brīdim, kad situācija gan ekonomikā, gan darba tirgū normalizēsies un garantiju fonda finanšu rādītāji būs stabili un prognozējami.

Šobrīd garantiju fondā ir izveidojies uzkrājums 9 170 662 *euro* apmērā, kas turpmāko piecu gadu griezumā pilnībā spēs nodrošināt no garantiju fonda apmierināmo darbinieku prasījumu segšanai nepieciešamos līdzekļus, palielinot katra prasījuma piesaisti no minimālās mēnešalgas uz pusotru minimālo mēnešalgu, tai pašā laikā saglabājot uzkrājumu vismaz piecu miljonu *euro* apmērā, kas būtu nepieciešamā summa iespējamās ekonomiskās krīzes pārvarēšanai.

Šobrīd juridiskas personas maksātnespējas procesa depozīts gadījumos, kad darbinieks ir no tā atbrīvots, tiek segts no Maksātnespējas administrācijas budžeta apakšprogrammas 06.05.00 "Maksātnespējas procesa izmaksas". Ņemot vērā, ka šī apakšprogramma ir terminēta, savukārt regulējums par darbinieku atbrīvošanu no Maksātnespējas likuma 62.pantā noteiktā depozīta iemaksas paliks spēkā vienmēr, likumā "Grozījumi Maksātnespējas likumā" piedāvāts risinājums, ka minētais depozīts (kurš arī ir saistīts ar darbinieku prasījumu segšanu) tiek segts no garantiju fonda līdzekļiem, līdz ar to grozījumi Darbinieku aizsardzības likuma 7. panta pirmajā daļā stāsies spēkā vienlaicīgi ar grozījumiem Maksātnespējas likumā (Darbinieku aizsardzības likuma pārejas noteikumu 12. punkts).

Likums “Grozījumi likumā “Valsts probācijas dienesta likumā””

Likums “Grozījumi likumā “Valsts probācijas dienesta likumā”” paredz Valsts probācijas dienesta likuma nākotnes 10.¹ pantu, kur noteikts, ka probācijas klientiem paredzēto sociālās rehabilitācijas pakalpojumu līdzfinansēšanas kārtība stāsies spēkā ar 2018.gada 1.februāri.

Likums “Grozījumi Zemes pārvaldības likumā”

Likums “Grozījumi Zemes pārvaldības likumā” paredz atlikt zemes konsolidācijas uzsākšanu līdz 2020.gada 1.janvārim, attiecīgi pagarinot arī Ministru kabineta noteikumu par zemes konsolidācijas ierosināšanas un finansēšanas kārtību, par zemes konsolidācijas projekta saturu, izstrādes un īstenošanas kārtību, kā arī par kārtību, kādā nosaka zemes gabalu relatīvo novērtējumu zemes konsolidācijas vajadzībām izdošanas termiņu.

Likums “Grozījumi Ārstniecības likumā”

Likums “Grozījumi Ārstniecības likumā” paredz:

1) pakāpenisku atteikšanos no pagarinātā normālā darba laika, 2018. un 2019.gadā, samazinot pagarinātā normāla darba laiku ilgumu. Vienlaikus, lai nodrošinātu, ka ārstniecības personām un neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes personām, kuras nav ārstniecības personas, kurām samazināsies pagarinātā normālā darba laika ilgums, tiktu saglabāts vismaz līdzšinējais atalgojums, likums paredz, ka pagarinātā normālā darba laika gadījumā darba samaksa par darba laiku, kas pārsniedz Darba likumā noteikto normālo darba laiku, nosaka proporcionāli darba laika pieaugumam 2018.gadā – ne mazāk kā 1,20 noteikto stundas algas likmju apmērā un 2019.gadā – ne mazāk kā 1,35 noteikto stundas algas likmju apmērā;

2) novērst normu dublēšanos ar veselības aprūpes finansēšanas likumu, t.i., normas par veselības aprūpes organizēšanu un finansēšanas kārtību, kā arī par personu tiesībām un pienākumiem veselības aprūpē tiek izslēgtas, vienlaikus paredzot, ka panti par normu izslēgšanu stāsies spēkā vienlaikus ar Veselības aprūpes finansēšanas likumu;

3) izslēgt bāriņtiesas no to subjektu loka, kam ir tiesības pieprasīt atzinumu aizgādības nodibināšanai, šādas tiesības paredzot vienīgi tiesām;

4) svītrot normu par veselības informācijas sistēmas turētāja funkciju nodošanu citai institūcijai ņemot vērā, ka veselības informācijas sistēma pamatā satur personu sensitīvos veselības datus.

Likums “Grozījumi Imigrācijas likumā”

Likums “Grozījumi Imigrācijas likumā” groza Imigrācijas likuma Pārejas noteikumu 26., 27., 31. un 33.punktu, kas nosaka izņēmumus attiecībā uz Imigrācijas likuma 23.panta 7.³ daļā noteikto nosacījumu piemērošanu termiņuzturēšanās atļauju (turpmāk – TUA) saņēmējiem, kuri ir saņēmuši TUA par ieguldījumiem nekustamajā īpašumā, kapitālsabiedrībās vai banku pakārtotajās saistībās.

Turpmāk tiem ārzemniekiem, kas saņēmuši TUA šajos punktos minētajos gadījumos, pirmo reizi atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, jāveic Imigrācijas likuma 23.panta 7.³ daļā noteiktais maksājums valsts budžetā 5 000 *euro* apmērā un šo maksājumu var veikt vienā maksājumā atkārtotas TUA saņemšanas brīdī vai pa daļām, pirmo daļējo maksājumu 1 000 *euro* apmērā veicot atkārtotās TUA saņemšanas brīdī un turpmākos maksājumus, katru 1 000 *euro* apmērā, ik gadu, reģistrējot TUA.

Likums “Grozījumi Kontu reģistra likumā”

Likums “Grozījumi Kontu reģistra likumā” paredz iekļaut papildu informācijas lietotāju – pašvaldības.

Ar likumu “Grozījumi Kontu reģistra likumā” nav paredzēts paplašināt pašvaldību institūciju pilnvaras, jo reģistrs kā funkciju izpildes līdzeklis tā lietotājiem nodrošinās iespējas ātrākai, ērtākai un efektīvākai to funkciju izpildes nodrošināšanai, kas jau šobrīd paredzētas normatīvajos aktos, kā arī likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteikto funkciju pašvaldībām nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanā, tas ir, minētā likuma 26.panta trešās daļas 11) punktā jau šobrīd noteikts, ka “pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes ar rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu vērš piedziņu uz naudas līdzekļiem nodokļu maksātāja kontā kredītiestādē vai kontā, kas atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja. Pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes rīkojums par naudas līdzekļu pārskaitīšanu ir obligāti izpildāms.”

Papildus Kontu reģistra likumā noteiktajam informācijas apjomam kontu reģistra sniedzamo ziņu apjomu ir nepieciešams papildināt ar ziņu sniegšanu par pilnvaroto personu, attiecīgi Ministru kabineta noteikumos paredzot ziņu apjomu, kādu par pilnvaroto personu ir tiesīgi saņemt kontu reģistra informācijas lietotāji.

Papildus ir paredzēts papildināt kontu reģistram sniedzamo un tajā iekļaujamo ziņu veidu ar ziņām par ieguldījumu kontu.

Konta turētājs informēs ieguldījumu pakalpojuma sniedzēju par ieguldījuma konta statusa piešķiršanu kontam (vai kontu kopumam). Ieguldījumu pakalpojumu sniedzējam (kredītiestādei), izmantojot Kontu reģistra likumā paredzēto tehnisko risinājumu, jāsniedz ziņas Valsts ieņēmumu dienestam kā kontu reģistra pārzinim par to, kuram kontam (vai kontu kopumam) tiks piemērots ieguldījumu konta statuss likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” izpratnē.

Finanšu ministre

D.Reizniece-Ozola